

49.

Vynešení, dané od ministerium vojenství, dne 22. ledna r. 1851,
jímžto se vyhlašuje, jak se jest zachovati strany nástupníků (substitutů), co se
týče jich dostavování se k vojsku, jich nazpět posílání a jejich času služebního,
když jsou později povoláni, by sami za sebe vstoupili k vojsku.

Povolání k vojsku děje se od vyjiti nejvyššího patentu, daného 5. prosince r. 1848, nyní i v staropopsaných zemích korunních, pak v Uhřich, Sedmihradsku, Chorvátsku, Slavonsku, jakož i ve vojvodství Srbském a banátě Teměšském, podle týchž hlavních pravidel o losování, roztrídění a t. d., kteráž v příčině té již dříve ustanovena byla v království Lombardsko-Benátském a v Tyrolsku; pročež mají předpisové o tom, jak se jest zachovati strany dostavování se nástupníků (substitutů) k vojsku, jich nazpět posílání a jejich času služebního, kteríž předpisové v obou právě řečených zemích korunních již od dávných let mají průchod, nyní i v ostatních řečených korunních zemích vejiti v platnost.

Za tou příčinou ustanovuje se, co se tyká dostavování se nástupníků k vojsku, všude lhůta čtyrměsíční, v kteréž mají nástupníkové na místo předchůdců nepřítomných k vojsku se dostaviti, at jsou předchůdcové nepřítomní s povolením nebo bez povolení.

Co se týče nazpět posílání nástupníků, má býti vábec pravidlem, že se mají nástupníkové vždy a bez odkladu nazpět poslati, jakmile byli předchůdcové od vojska skutečně přijati.

Nástupníkům, at byli postaveni za předchůdce s povolením nebo bez povolení nepřítomné, vpočte se, pakli je později tresti los k dostavení se za sebe samy, onen čas služby do kapitulace, po kterýž byli již jakožto nástupníkové sloužili.

Csorich vr.

(V ob. Zák. říš. XIII. 51., vyd. 7. března r. 1851.)